



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1178/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Срећковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 729/20 од 21.01.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 118/21 од 17.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 729/20 од 21.01.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 118/21 од 17.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К број 729/20 од 21.01.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца, која ће се према окривљеном извршити у Заводу за извршење кривичних санкција по правноснажности пресуде, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 20.09.2020. године, па до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора, али најдуже док не истекне време трајања казне затвора на коју је осуђен.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев може да оствари у парничном поступку.

Наведеном пресудом на основу члана 264. у вези члана 261. ЗКП, окривљени АА је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и да плати суду износ од 5.000,00 динара на име паушала, у року од 15 дана по правноснажности пресуде и

одређено да ће се о висини осталих трошкова одлучити посебним решењем, сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 118/21 од 17.05.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, окривљеног АА и његовог браниоца, па је пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 729/20 од 21.01.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Срећковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а из садржине захтева произилази да је захтев поднет и због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи у целости или делимично од оптужбе за кривично дело теже квалификовано ставом 3. члана 138. КЗ или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује се да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуда не може заснивати на одштампаним порукама окривљеног, обзиром да је овај доказ могао бити изведен једино сходно члану 152. став 3. ЗКП.

Одредбом члана 152. став 3. ЗКП, прописано је да се претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи предузима на основу наредбе суда и, по потреби, уз помоћ стручног лица.

Из изреке првостепене пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим произилази да је окривљени „са свог броја мобилног телефона број 062/.. упутио озбиљне претње на број мобилног телефона оштећеног службеника ПИ Крагујевац ББ садржине „Слушај ти мајмуне, то што си долазио код мене пре двадесетак дана и шта си имао да тражиш по дворишту, сад ћеш ти да ми завршиш, јер ја у понедељак идем код инспектора и нећу ни да ме опомену“, и „је.аћу ти 109 мајки, дете ћу да ти упуцам, а тебе ћу да разнесем бомбом“.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА, претње описане у изреци првостепене пресуде, оштећеном ББ упутио усмено позивом са свог мобилног телефона на мобилни телефон оштећеног, а да је суд у току доказног поступка извршио увид у Извештај о форензичком прегледу лица места МУП-а ПУ Крагујевац од 07.10.2020. године, у коме се налази фотографија СМС поруке на мобилном телефону полицијског службеника ББ, што представља увид у исправу-увид у наведени извештај, за коју доказну радњу није потребно испуњење услова прописаних одредбом члана 152. став 3. ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује, па је захтев браниоца овог окривљеног, у коме се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног касационог суда, оцењен као неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је у другостепеном поступку суд омогућио учешће у поступку нелегитимисаном Вишем јавном тужиоцу, иако је у претходном току поступка овлашћено поступао Основни јавни тужилац, на који начин је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Другостепени поступак у овој кривично-правној ствари водио се пред Вишим судом у Крагујевцу, па како је одредбом члана 31. став 1. Закона о јавном тужилаштву прописано да Виши јавни тужилац врши надлежност Вишег јавног тужилаштва и надлежан је да поступа пред Вишим судом, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП од стране Врховног касационог суда, оцењени су као неосновани.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да је окривљеном казна одмерена применом одредбе члана 55а КЗ, који је ступио на снагу 01.12.2019. године и који није био на снази у време правноснажности ранијих осуда окривљеног у предметима К 43/03 и Кж1 730/17, па се та одредба закона као неповољнија по окривљеног не може применити.

Одредбом члана 5. став 2. КЗ, прописано је да ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим извршено је дана 20.09.2020. године, дакле након ступања на снагу одредбе члана 55а КЗ, која је у примени од 01.12.2019. године, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног да се ова законска одредба није могла применити у конкретном случају, од стране Врховног касационог суда, оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Татјана Миленковић, с.р.

Драгомир Милојевић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**